

"Mijn moeder is nu gelukkig"

Vorig jaar lieten Wiepke Nauta (54) en Pietermel den Hartigh (54) een mantelzorgwoning in de tuin bouwen voor Wiepke's moeder Marry van 87.

WIEPKE: "Mijn vrouw Pietermel en ik zijn erg geschrokken van de kwaliteit van de zorg. Mijn moeder kwam na twee hersenbloedingen eerst in een verpleeghuis en daarna in een woonzorgcentrum terecht. Na drie jaar ergernis over blunders in de zorg, was voor ons de maat vol. Wij wilden voor de zorg van mijn moeder nooit meer afhankelijk zijn van een instituut. Mensen met niet-aangeboren hersenletsel, zoals mijn moeder, vallen tussen wal en schip. Twee jaar lang deden wij elke dag de maaltijdbegeleiding omdat daar geen tijd en deskundige hulp voor was. De zorg is door de huidige ontwikkelingen een machine geworden. Het is verworpen tot een bed-, bad- en broodregeling. Wij besloten het heft in eigen handen te nemen. Drie tot vier keer per dag reden we naar het centrum. Ik ging iedere dag naar huis met een gebroken hart. Tervrijl we met zijn drieën op vakantie waren, ontstond bij ons het idee van een mantelzorgwoning. Vorig jaar november werd in drie weken tijd een woning van tachtig vierkante meter in onze achtertuin gebouwd. Toen we mijn moeder de tuin in reden, zag ik de tranen in haar ogen. Ze hoefde geen moment te wennen, het was meteen goed. Wij runnen een mini-zorgcentrum. Team Nauta is een groep van veertien mensen die zich wekelijks inzet voor de zorg en begeleiding van mijn moeder. Omdat wij zelf bepalen wie er voor haar zorgt, is er meer rust en evenwicht gekomen. Mijn moeder is oud en wijs genoeg en heeft ondanks haar twee hersenbloedingen een helder hoofd. Wij vragen haar alles. Wat ze op brood wil en of ze zondagochtend uit wil slapen. Dat ze moeilijk kan praten, betekent niet dat ze niets kan zeggen. Onze beloning is haar tevreden glimlach. Iedereen denkt dat zo'n situatie onmogelijk is, maar de beslissing komt uit je hart. Er is geen betere plek dan thuis, er is niemand die je beter kent dan je familie."